

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/948/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

1. Az Alkotmánybíróság a Kúria Pvf.II.20.305/2023/5. számú végzésével összefüggésben a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 411. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a Kúria Pvf.II.20.305/2023/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Bassola Bálint ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal élt, a Kúria Pvf.II.20.305/2023/5. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 2.Gf.75.494/2022/8-II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása, és – az Abtv. 43. §-a alapján – megsemmisítése iránt, valamint ezen eljárással összefüggésben az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz keretében kezdeményezte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 411. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. Az ügy előzményeként a Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) versenyfelügyeleti eljárást indított különböző pénzügyi intézmények ellen, köztük az alperes ellen. Az alperes a GVH határozatát közigazgatási perben támadta meg, amelyben jogi képviseletét az indítványozó látta el. A felek között létrejött megbízási szerződés jogi tanácsadásra, és az alperes perbeli képviseletére vonatkozott, a gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmának feltételezett megsértése miatt indult versenyfelügyeleti eljárásban hozott versenytanácsai határozat felülvizsgálatára indított közigazgatási perben, majd a megbízási szerződést később kiterjesztették a

felülvizsgálati eljárásra is. A felek a megbízási szerződést az aláírás napjától a peres eljárás befejezéséig, de legfeljebb két év határozott időre kötötték. A felek megállapodtak, hogy az alperesi megbízó számára kedvező végleges bírósági döntés esetén a megbízott jogosult a GVH Versenytanácsa határozatában kiszabott versenyfelügyeleti bírság és a jogerős végleges bírósági döntésben az alperesi megbízóra vonatkozóan kiszabott bírság összege közötti különbség 3,4%-ának megfelelő sikerdíjra, amely összeg azonban nem haladhatja meg a GVH Versenytanácsának említett határozatában foglalt versenyfelügyeleti bírságösszeg 1,9%-os mértékét.

- [3] A Kúria a bírság tekintetében hatályon kívül helyezte a GVH határozatát, és a GVH-t új eljárás lefolytatására kötelezte. A GVH a megismételt eljárásban (ekkor az alperes jogi képviselőjét már egy másik ügyvédi iroda látta el) mérsékelte a bírságösszeget, és új határozatával szemben az alperes nem kívánt jogorvoslással élni. Az indítványozó értelmezésében a sikerdíj feltételei bekövetkeztek, ugyanakkor az alperes a sikerdíj címén kibocsátott számlát nem fizette meg. Az indítványozó fizetési meghagyás iránti kérelmével indult eljárás az alperes által előterjesztett ellentmondás folytán perré alakult. Az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság 10.G.300.180/2022/14. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította és megállapította, hogy a megismételt GVH eljárás során hozott alperesi bírságot csökkentő határozat nem végleges bírói döntés, ezért nem felel meg a sikerdíj szerződéses feltételének, nem lehet az indítványozó sikerdíjának a jogalapja. Az indítványozó fellebbezéssel élt az elsőfokú ítélet ellen. A Fővárosi Törvényszék 2.Gf.75.494/2022/8-II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A Kúria Pvf.II.20.305/2023/5. számú végzésével a felülvizsgálatot megtagadta.
- [4] 1.2. Az indítványozó szerint sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joga, mivel a Törvényszék az általa felhívottakat szelektíven idézte, az ügy érdemére kihatóan iratellenesen vette figyelembe nyilatkozatait és az ügy eldöntése szempontjából kiemelkedő relevanciával rendelkező felperesi érv kapcsán nem foglalt állást, ellenőrizhetetlenné téve, hogy álláspontja szerint helytállóan járt-e el az elsőfokú bíróság. A Törvényszék továbbá az ügy eldöntéséhez szükséges jogszabályokat olyan módon alkalmazta, hogy az a józan ésszel és a történelmi alkotmányban foglalt igazságosság eszméjével ellentétes eredményre vezetett. Az indítványozó megítélése szerint nem lehet alkotmányos a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:8. § és 6:86. § olyan értelmezése, amely egy hatósági határozat alapján nem, azonban egy ugyanolyan tartalmú, e határozatot hatályban fenntartó bírósági döntés alapján megítélhetőnek tarja a sikerdíjat. Az indítványozó álláspontja szerint a kúriai jogalkalmazás miatt sérült az indokolt bírói döntéshez és a hatékony jogorvoslathoz való joga, amikor a Kúria a felülvizsgálatot megtagadó végzésében nem indokolta meg, hogy miért tekinti a Pp. 408. § (2) bekezdése értelmében azonos tartalmúnak az elsőfokú és a másodfokú

ítéletet. Az indítványozó megítélése szerint a támadott jogszabályi rendelkezés textuális értelmezése alaptörvény-ellenes gyakorlatot eredményez, amely pedig az indokolt bírói döntéshez való jog sérelméhez vezet.

- [5] Az indítványozó – hiánypótlás keretében kiegészített – alkotmányjogi panaszában előadottak szerint a támadott bírósági döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, és nincsenek tekintettel az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogszabály-értelmezési kötelezettségre. Az indítványozó panaszát kiterjesztette a Kúria időközben meghozott végzésére, valamint az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján kezdeményezte Pp. 411. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel annak alkalmazása kapcsán kialakult kúriai gyakorlat alaptörvény-ellenes, amely alapot ad a hivatkozott jogszabály megsemmisítésére. Vagylagosan alkotmányos követelmény megállapítására tett javaslatot, a Pp. 411. § (2) bekezdésével kapcsolatban. Miszerint „a felülvizsgálni kért ítéletek egybehangzó voltára vonatkozóan a felülvizsgálatot megtagadó végzésben is indokolást kell előterjeszteni, amennyiben a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében a felülvizsgálatot kérelmező érvelést vezet elő abban a tekintetben, hogy álláspontja szerint a felülvizsgálni kért ítéletek miért nem egybehangzóak a Pp. 408. § (2) bekezdés értelmében.”
- [6] 1.3. Az igazságügyi miniszter 2023. július 28-án keltezett *amicus curiae* beadványában fejtette ki álláspontját az indítvánnyal és az alapul szolgáló ügygel kapcsolatban.
- [7] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a értelmében, tanácsban eljárva megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényi feltételeit.
- [8] 2.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírósági döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [9] Az indítványozó az alapul szolgáló ügyben felperes volt, így az Abtv. 27. §-a értelmében érintettsége fennáll, az alkotmányjogi panasz tekintetében indítványozói jogosultsággal rendelkezik, jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, amennyiben az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az alapul szolgáló eljárásban a

sérelmezett jogszabályi rendelkezés alkalmazásra került, így a jelen alkotmányjogi panasz tekintetében ezen törvényi feltétel teljesült.

- [10] 2.2. Az indítványozó ezen túlmenően vagylagosan alkotmányos követelmény megállapítására tett javaslatot, a Pp. 411. § (2) bekezdésével kapcsolatban. Az Abtv. 46. § (3) bekezdés értelmében „Az Alkotmánybíróság hatáskörei gyakorlása során folytatott eljárásában határozattal megállapíthatja azokat az Alaptörvény szabályozásából eredő, és az Alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyeknek a vizsgált, illetve a bírósági eljárásban alkalmazandó jogszabály alkalmazásának meg kell felelnie.” Eszerint alkotmányos követelmény megállapítása önállóan nem indítványozható, e tekintetben az indítványozó nem rendelkezik jogosultsággal.
- [11] 2.3. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. A panaszt az indítványozó az irodavezető ügyvédje útján, az elsőfokú bíróságon terjesztette elő elektronikus úton (űrlap), 2023. március 20-án. A törvényszéki ítéletet az indítványozó perbeli képviselője 2023. január 20-án vette át. A panasz eszerint határidőben érkezett. Az indítvány benyújtásakor felülvizsgálati eljárás volt folyamatban, azonban a bíróság az alkotmányjogi panasz beadvány továbbításával együtt megküldte a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pvf.II.20.305/2023/5. számú végzését, mely tekintetében az indítványozó kiterjesztette kérelmét. Az ügyben rendkívüli jogorvoslati eljárás nincs folyamatban.
- [12] 2.4. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírósági döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be, míg az Abtv. 52. §-a szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Abtv. 26. §-át, és 27. § (1) bekezdését, amely alapján az alkotmányjogi panasz eljárást kezdeményezte, a sérelmezett bírósági döntéseket, és jogszabályi rendelkezést, valamint az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, a határozott kérelem követelményének ezzel a beadvány részben megfelel.
- [13] 2.5. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelmére alapítható. Az indítványozó beadványában többek között az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét is állította. Az Alaptörvény 28. cikke azonban nem alapjogot tartalmaz, hanem a bíróságok felé fogalmaz meg a működésükre irányulóan elvárásokat, így az abban foglaltak egyedi érintett vonatkozásában megvalósuló alapjog sérelemhez nem vezethetnek, arra alkotmányjogi panasz önmagában nem alapítható {pl. 3257/2016. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [13]; 3550/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [11]}.

- [14] 2.6. Az indítványozó – kiegészített alkotmányjogi panaszában – az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján sérelmezte a Pp. 411. § (2) bekezdését, miszerint „[a] felülvizsgálat megtagadásáról szóló végzést röviden indokolni kell.” Érvéle szerint a jogszabályi rendelkezést illetően kialakult kúriai gyakorlat „alaptörvényellenes, amely alapot ad a hivatkozott jogszabály megsemmisítésére” Alkotmányjogi panaszában kitért a Pp. azon rendelkezéseire, amelyek a Kúria előtti felülvizsgálat akadályát szabályozzák, de az alkotmányossági problémát abban jelölte meg, hogy a kérelem befogadását megtagadó végzést csak röviden kell indokolni, ugyanakkor a Pp. 411. § (2) bekezdésének alaptörvény-ellenességét állító – az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett – alkotmányjogi panasz elemet illetően az indítványozó nem magát a jogszabályt, hanem az annak alapján kialakult kúriai gyakorlatot sérelmezte. A jogszabályok alkalmazása során a bíróságok által kialakított jogértelmezés azonban nem tartozik az Alkotmánybíróság által az alkotmányjogi panasz eljárás keretében vizsgálat alá vonható kérdések körébe.
- [15] 3. Az Alkotmánybíróság már többször hangsúlyozta, hogy a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését tiszteletben kell tartania {lásd például: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az Alkotmánybíróság rámutatott, alkotmányjogi panasz alapján eljárva csak az alkotmányossági szempontokat vizsgálja, tartózkodik attól, hogy a jogszabályok értelmezésére és azok alkalmazására hivatott bíróságok tevékenységét törvényességi-jogalkalmazási kérdésekben felülbírálja. „Az a tény, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó által irányadónak tartott értelmezéstől eltérően értelmezték az alkalmazott jogi normát, önmagában nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.” {3060/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [41]}
- [16] Ezen túlmenően az indítványozó által felhívott indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme akkor merülhet fel, ha a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal nem vizsgálja meg, és ennek értékeléséről határozatában nem ad számot. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket {pl. 3003/2017. (II. 1.) AB határozat, Indokolás [30]; 3070/2015. (IV. 10.) AB végzés, Indokolás [21]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}.
- [17] Az indokolási kötelezettséget illetően a felülvizsgálat megtagadásáról szóló végzést kizárólag abból a szempontból kell indokolni, hogy a felülvizsgálat miért nem volt engedélyezhető, így nincs helye annak, hogy a Kúria az ügy érdemét érintő kérdésekre is kitérjen, mivel az ügy érdemére kiható jogszabálysértést a Kúria csak akkor vizsgálhatja, ha a felülvizsgálatot engedélyezi. A Kúria e körben előjáróban

rögzítette, hogy az ítéletek egybehangzósága okán a Pp. 408. § (2) bekezdése, valamint a 409. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálása érdekében a felperesnek engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjesztenie, melyet a Kúria a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgált. Utalva a kérelemhez kötöttség perjogi szabályaira, valamint a felülvizsgálat engedélyezésével összefüggésben az 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény 6. pontjára, leszögezte, hogy mivel a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti, ezért a felperes által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet abból a szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottakra figyelemmel a hivatkozott jogszabálysértés vizsgálata a Kúria közzétett határozatától jogkérdésében eltérés miatt indokolt-e, illetve, hogy a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel szükséges-e. E körben részletekbe menően kifejtette, hogy a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottak alapján mennyiben nem teljesültek sem a 409. § (3) bekezdésében, sem a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt követelmények. Ezen túlmenően azonban az ügy érdemét érintő kérdések vizsgálatába a megengedhetőség kérdése tekintetében nem bocsátkozhatott.

[18] A Kúria tehát eleget tett indokolási kötelezettségének amennyiben megindokolta, hogy az indítványozó által jelzett okok miért nem állnak fenn, és ezáltal a felülvizsgálati kérelem nem fogadható be. Ugyanakkor az indítványozó által a jogszabállyal szemben támasztott elvárást illetően annak érdemi vizsgálata, hogy az alapügybeni jogkérdés tekintetében miként foglalt állást a bíróság, már nem a felülvizsgálat megengedhetősége körébe tartozó kérdés, így a jelen alkotmányjogi panasz keretében alkotmányossági problémát nem vet fel.

[19] 3.1. Az indítványozó a jogerős bírósági döntéssel szemben előterjesztett – az Abtv. 27. §-a szerinti – alkotmányjogi panaszát a Kúria időközben meghozott végzésére is kiterjesztette.

[20] A Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt illetően az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, és alkotmányjogi panasszal támadható {lásd: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]}. Azonban a jelen ügyben is fenntartja azt a korábbiakban kifejtett álláspontját, miszerint „[a] Kúria azon döntése, mely – a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján – a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő peres féltől várja el, hogy a kérelem befogadhatóságát az ott taxatív felsorolt valamely okra hivatkozva maga indokolja, és e jogszabályhelyet úgy értelmezi, miszerint a befogadás feltétele – a formai okokból történő visszautasíthatóságon túl – az ilyen okok kérelmező általi, tartalmi jellegű bizonyítása, nem vet fel alkotmányossági problémát” {3023/2020. (II. 10.) AB végzés, Indokolás [18]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [21]}. Ezen túlmenően annak megítélése,

hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e, szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság – következetes gyakorlatának megfelelően – a Kúria döntését nem bírálhatja felül {3365/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [21]; 3308/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [20]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [22]; 3463/2021. (XI. 3.) AB végzés, Indokolás [17]-[18]}

- [21] 3.2. Az indítványozó eredeti alkotmányjogi panaszában a Törvényszék ítéletének alaptörvényellenességét állította. Bár az Alkotmánybíróság ügyrendje értelmében a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható, azonban ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg [Ügyrend 32. § (5) bekezdés]. Jelen ügyben azonban az indítványozó a jogerős döntés ellen határidőben terjesztett elő alkotmányjogi panaszt, így annak befogadása önállóan vizsgálendő.
- [22] A törvényszéki ítélettel kapcsolatban, a beadványban szereplő alapjogi sérelmet illetően, az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló iratok alapján arra a megállapításra jutott, hogy az indítványozó valójában nem alkotmányossági problémát tárt fel. Az indítványozó ugyanis azt sérelmezte, hogy az eljárás során a bíróság nem a kereseti kérelmének megfelelően hozott döntést, azaz nem ítélte meg számára a sikerdíjat. Álláspontja szerint ugyanis – szemben a bíróságok megállapításával – a kikötött sikerdíj feltételei adott esetben bekövetkeztek, így annak megfizetésére kellett volna kötelezni az alperest. A bíróság viszont úgy foglalt állást, hogy a hatályon kívül helyező végzésben foglaltak alapján az abban foglalt indokolás és utasítás az új eljárásban eljáró hatóságot, bíróságot köti, de csak annyiban, hogy milyen módon kell eljárnia. Mivel konkrét döntésre nem adhat utasítást sem a másodfokú, sem a felülvizsgálati bíróság, így az végleges bírósági döntésnek nem tekinthető.
- [23] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz eljárás keretében az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatra van hatásköre. A bírósági döntések, és az alkalmazott jogszabályi rendelkezések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető a további jogorvoslással nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálati eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvény és az abban biztosított jogok védelmére hivatott {3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]}. Ebből következően az Alkotmánybíróság a döntés irányának, a bizonyítékok körének, bírói mérlegelésének és értékelésének felül bírálataira nem rendelkezik hatáskörrel {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3300/2018. (X. 1.) AB végzés, Indokolás [13]; 3369/2018. (XI. 28.)

AB végzés, Indokolás [11]; 3448/2021. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [12]; 3367/2022. (VII. 25.) AB végzés, Indokolás [22]].

[24] 3.3. Tekintettel arra, hogy jelen ügyben nem merült fel olyan, a bírósági döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, mely az alkotmányjogi panasz befogadását indokolta volna, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjára figyelemmel, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján rövidített indokolással ellátott végzésben visszautasította.

Budapest, 2024. április 9.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró